

Olv.: Ám 6, 1a.4-7 – 1Tim 6,11-16 – Lk 16,19-31
A dúsgazdag és a koldus Lázár

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Ma Szentírás vasárnapja van. Ezt a Könyvet szeretnénk mindenképpen az emberek figyelmébe ajánlani, amit így is mondhatunk: Az élet bölcsességére vezető útikalauz. Szeretnénk nemcsak okosan élni, hanem bölcsen is. Lehet, hogy ma eltúlozzuk az emberek képzettségét, az emberek lehetőségeit arra, hogy egyre több ismeretet szerezhessenek. Csakhogy a bölcsesség az nem könyvekből tanulható meg. A bölcsesség Isten ajándéka. Az az ember kapja meg, aki kapcsolatban van az Istennel. A mi számunkra legkézzelfoghatóbb kapcsolat az Istennel ez a Könyv. Ezért vegyük kézbe ha azt akarjuk, hogy Isten ne csak egy fogalom legyen a számunkra, hanem valóban az életre segítsen bennünket. Szövetségünk legyen életünk útján.

Ezt a szentmisét élő Tamásért és családjáért ajánljuk fel. Ajánljuk nekik ezt a Könyvet. Sokszor vegyék a kezükbe és akkor Isten megmutatja az ő erejét és jóságát nekik.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Ez a mai evangéliumi történet talán sohasem volt nekünk magyaroknak annyira aktuális, mint éppen napjainkban. Persze 2000 éve aktuális és aktuális lesz 1000 évek múltán is. Persze vannak a történelemben olyan időszakok, amikor különös módon is felragyog egy történetben rejtőzködő igazság. Nekünk vasárnapról-vasárnapra az a dolgunk, hogy itt a templomban a Szentírásból – ami a legfontosabb könyvünk, tankönyvünk - kibontsuk magunknak azokat az értékeket, azokat az igazságokat, amelyek elvezetnek bennünket az életre. Vezetnek bennünket az élet útján és meggyőznek bennünket afelől, hogy hűséges útítárs az Isten.

Isten elgondolása a mi emberi életünkről.

Sajátosan kezdődik ez a történet. Meseszerű. Volt egy ember. Majdnem így: hol volt, hol nem volt. Egy egyiptomi mese, ami átkerült Palesztinába és Jézus elmondta a mesét, amely példázat Jézus ajkán. De többről van itt szó, mint meséről. Többről van itt szó, mint példázatról. Ez az élet története. Isten és ember közös történetéről szól.

*Isten úgy gondolta el a mi emberi életünket,
hogy az közös történet legyen, Isten és ember közös története.*
Mi emberek nagyon nehezen értjük ezt meg.

Az ember az igazságokhoz igazítja az életét.

Néha talán még azt is panaszoljuk az Istennek, hogy egy kicsit világosabban kellene beszélni az Istennek, hogy megértsük, mit is jelent hinni. Mik az Isten igazságai, hogyan lehet és kell ezekhez az igazságokhoz igazodni. Ne kelljen nekünk ezen annyit tépelődni, hogy hogy is van? Még az apostolok is számtalan esetben így viselkedtek, amikor meghallották Jézus példázatait. Amikor hazamentek, akkor ilyen kérésekkel álltak elő:

Uram, magyarázd el már nekünk, mi is az üzenete ennek a példázatnak? Az ember szeretné, hogy az Isten egyértelműbben, világosabban beszélne.

Csakhogya igazságok azok nem attól igazságok,
hogya miképpen magyarázzák azt meg nekünk.

***Hanem az igazságok attól igazságok, hogya az ember azokhoz igazítja az életét.
Akkor derül ki, hogya mi is az igazság.***

Az igazság nem attól igazság, hogya professzorok előállnak és nagy előadásokat, magyarázatokat tartanak. Attól nem értik jobban meg az igazságot. Az lehet, hogya agyunkkal tisztábban látjuk azokat, de valójában az igazságok nem az eszünkhöz szólnak. Az igazságok arra valók, hogya az ember próbálja meg, mit jelent a mindennapi életében az igazság. Bizony, tudomásul kell vennünk, hogya az Írások igazságai pontosan ilyenek. Az ember kockáztat, azt mondja igen, e szerint formálom és alakítom az életemet, és kiderül az igazság. Mindig kiderül az, hogya ha az Írás igazságait magunkévá tesszük, akkor biztos, hogya nem vétjük el az életünket. **Az életünkről van szó!**

Az igazak és a rosszak sorsa ezen a földön.

A zsidók ősi bölcsessége mit mond: Az igazak az Istentől jutalmat kapnak, a rosszak az Istentől büntetést kapnak. Aztán megbicsaklik ez a zsidó e világi bölcsesség, bár az Istenre hivatkozva mondják ezt. Amikor a zsidókat száműzetésbe viszik, elhurcolják őket és rabságba vetik, akkor most hol van az Isten? Akkor az egész nép rossz, megérdemli ezt a büntetést? Bizonytalanság vesz erőt rajtuk. Az emberek egyéni életükben is egyre inkább látják azt a cinikus gondolkodást és magatartást, hogya ezen a földön, aki ügyes, aki nem törődik az Isten igazságaival, annak jól megy a sora. Nincs szó erkölcsről, nincs szó isteni igazságokról. Talpraesett emberek vannak. Jól helyezkedő emberek vannak. Jó helyen lévő emberek vannak. Ez egy cinikus életszemlélet. Ugyanakkor már a zsidók is megállapítják az ősi bölcsességükkel szemben az egyéni emberi életre vonatkozóan is, hogya azok meg, akik az Isten igazságaihoz tartják magukat, azok általában rosszul járnak. Azok szenvednek.

Hát, hogya van ez?

A jel maga Jézus Krisztus.

Ezért a zsidók amikor Jézussal találkoznak, akkor azt mondják, hogya mutass jeleket és akkor majd elhiszük neked azokat az igazságokat, amiket tanítasz. Jézus tanít, csodálattal hallgatják. Rengeteg jót tesz és mi történik? Mutass nekünk jeleket és akkor majd hiszünk Benned és hiszünk Neked. Mit mond Jézus? Ez a hitetlen nemzedék jelet kíván, de nem kap jelet. Jónás jelére hivatkozik. Az a jel ami elég kell, hogya legyen az embernek, az nem más, mint Jézus Krisztus. A történethez kapcsolódva Lázár alakjában Jézus Krisztus lép be, az a Jézus Krisztus, akit értünk megfeszítettek, aki értünk szenvedett. Akit a városon kívül keresztre feszítettek, már nem is Ember, panasolja a zsoltárossal együtt a szenvedések közepette nagy kínját. Nincs más jel. Ha Jézus igazságára hallgatnak és a szerint rendezik be az életüket, akkor megtapasztalják az élet teljességét.

A másik Lázárral kapcsolatosan, amikor Lázárt feltámasztja Jézus, akkor rengeteg zsidó ott van és özőnlenek oda, hogya tanúi legyenek ennek a csodának. Akkor mi történik? Lázár visszajön a halálból. Ott ünnepelnek és akkor határozzák el a zsidó vezetők, hogya Lázárt meg kell ölni és Jézust is meg kell ölni, aki ezt a csodát teszi, mert a nép fut utána.

Akik nemcsak a földet nézik, föltekintenek.

Testvérek! Ezek sajátos összefüggések a Szentírás elbeszélésével kapcsolatosan. Mit üzen az Isten? Az üzenete ennek a történetnek, - számtalan helyen foglalkozik ezzel a Szentírás, -

hogy a rosszak dőzsölnek, hizlalják magukat, mindent magukra fordítanak. Megjelenik a Szentírásban egy másfajta jóllakottság. Ez azoknak az embereknek a bölcsessége, akik föltekintenek. Szóról-szóra ezt olvassuk az Írásban. Akik föltekintenek. Tehát nemcsak a földet nézik. Nemcsak e világ lehetőségeivel vannak eltelve.

Föltekintenek az Istenre

és ezzel az Istennel, ennek az Istennek az igazságaival táplálkoznak.

Ezek a szegények azok, akik jól laknak, mert Istenhez tartoznak.

Az Isten tölti be őket. Ez a jóllakottságuk.

Nagyon jól tudják azt, hogy Istenhez tartozni azt jelenti, hogy az ember az igazsághoz igazodik. Biztos, - ezt mi is állíthatjuk, - hogy hosszútávon ezek az emberek azok, akikre a világ is figyel, nem pedig amazok, akik másképpen laknak jól és másképpen hizlalják magukat. Másképpen értékelnek, mint emezek, akiknek más a perspektívájuk, akik föltekintenek. Ennek a történetnek ez az evangéliumi üzenete. Ezt kell nekünk kibontani ebből a történetből, mert Jézus az, aki a jel. Jézus az, aki eljött hozzánk!

Az evangéliumi történet szerint ez a szegény gazdag aki ott szenved, azt mondja, hogy nem hisznek. Ábrahám azt mondja neki: “Van Mózesük meg prófétájuk. Ha arra nem hallgatnak, akkor ha a halálból megy vissza valaki, annak se hisznek.” Ilyent szoktak mondani: “Majd ha valaki visszajön. Onnan még nem jött vissza senki.” Ezek ilyen e világi elképesztő következtetések. Nem kell visszajönni senkinek. Egyébként Jézus visszajött, hitünkkel valljuk. Azt mondja Jézus, nem, nem ez a fontos, hanem azok az igazságok, amiket ő tanított és ha azokhoz igazodunk, akkor más lesz az életünk és más lesz a világnak is a helyzete.

Lázár neve azt jelenti: Isten megsegít!

Ebben a világban azokat nevesítik, akik nagyok. A kicsinyeknek nevük sincs. Ebben a történetben aki nagy, annak nincs neve. A Szentírás Lázárt nevesíti. Az egész történetnek is ez a mondanivalója, mert a Lázár név azt jelenti: Isten megsegít! Ezért nevesíti a szegényt a Szentírás. Ezért nevesíti a szegényt Jézus, mert ezt akarja mondani, hogy az Isten az, aki megsegít.

Ha most levonjuk magunk számára az igazi következtetést, akkor azt kell mondani, hogy ennek a gazdagnak nem az a bűne, hogy gazdag. Bárcsak mindenki gazdag lenne. Ez nem kárhoztatható. Az ő bűne az, hogy megelégszik a gazdagságával és számára a többi ember : “neve sincs.” Számára a többi ember nem is létezik. Számára a többi ember olyan, akihez semmi köze, akivel nincs kapcsolata. Ez a bűne. Ha kapcsolata lenne vele, akkor nem tudná elnézni, hogy éhezik és koldul. Azt halljuk, hogy még az se jut neki, amit a kutyák kapnak. A zsidóknál az étkezés tíz újjal történt főleg abban az időkből. A zsiros kezüket a kenyérbe törölték és azt hátradobták és a kutyák elkapták ezeket. Még a kutyák is megelőzték a szegény Lázárt, mert még az sem jutott ő hozzá, hogy esetleg elkaphatta volna.

Testvérek! Tanuljunk ebből! Ne faggassuk az Istent állandóan, hogy beszéljen világosabban, hogy a hitünk megerősödjön, hogy jobbak lehessünk.

Elegendők az igazságok, amik ebben a Könyvben olvashatók.

Mindent az határoz meg: mi közünk van egymáshoz.

Összetartozunk-e?

***Ebben az összetartozásban tudunk-e nyitott szemmel,
nyitott szívvel egymásra figyelni?***

A “vallásos” szót szeretném még megjeleníteni.

A latin szó jobban visszaadja az üzenetét. Latinul a vallás: religió. A mi magyar nyelvünkön a vallás azt jelenti, hogy valaki megvallja, láthatóvá teszi, hogy ő Istenhez tartozik. Láthatóvá teszi azzal, hogy eljön a templomba. Láthatóvá teszi azzal, hogy a keresztény közösséghez tartozását megvallja minden helyen, nem dicsekedve, de nem tagadva.

A latin szó ennél többet jelent. A religió azt jelenti: kötözni. Vallásos ember az, aki odakötözi magát az Istenhez. Úgy kötözi oda magát az Istenhez, hogy semmi és senki el nem tudja tőle szakítani. Ezen a mai vasárnapon tanuljuk meg mekkora lehetőség, hogy Istenhez kötjük az életünket és ez a mindennapokban azt jelenti, hogy egymással is összetartozunk.

+ **A M E N** +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Ne foglalkozzunk annyit azzal, hogy kinek megy jól, kinek megy rosszul. Igen sok indulatot és nagyon sok hamisságot is bele lehet csomagolni ebbe a mentalitásba. Sokkal inkább azzal foglalkozzunk, hogy mi közünk van egymáshoz. Akinek jól megy, annak jót kell tennie. Akinek nem jól megy, annak bízni kell az Istenben meg az emberek jószágában. Ha ezt mindenki komolyan gondolja, akkor minden megváltozhat. Különben egymás ellenfeleivé, sőt ellenségeivé válhatunk.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Örülünk annak, hogy nekünk itt ennél az asztalnál nem a lehulló darabkákra kell gondolni. Erről az asztalról mindenki részesülhet őszinte bűnbánat után. Élünk ezzel a lehetőséggel, mert a szentáldozás az nem csupán azt jelenti, hogy egy kis ostyát lenyelünk. Ez kegyelmi találkozás az Istennel és a lelkünket erősíti. Az életet a lelkünk felől éljük.

Gondoljunk arra, hogy a szó nemes értelmében legyünk vallásosak. Sokszor kijátsszák ezt a fogalmat. Gyerekek mondják: Én hiszek az Istenben, csak én nem járok templomba. Nem vagyok vallásos. Ez egy svindli, mert az, hogy én hiszek az Istenben ez azt jelenti, hogy úgy hiszek, ahogy akarok. Nekem az Isten azt jelenti, amit képzelek, amit gondolok. Nem így működik! A hívő ember, a keresztény ember Jézus Krisztus útmutatása szerint él, aki konkrét igazságokat mond. Konkrét példát mutat. Vallásos ember az a valaki, aki hisz az Istenben. Ezt a hitét igyekszik a mindennapi cselekedeteiben érvényre juttatni. Megmutatja, hogy egy közösséghez is tartozik. Egy közösség azon áll vagy bukik, hogy vannak-e tagjai. Ha én nem veszek részt a közösség megnyilatkozásaiban, akkor csak virtuálisan tartozom oda. Ez is valami, csak a közösség nem ér vele sokat. Gondolkodjunk ezeken.

+ **Á L D Á S** +